

Zigeunerfolk

Depen Regen

Nello Mirando (viool),

zigeunerorkest Servus

Syncoop 5765 CD 281

Violist Nello Mirando dacht dat dit zijn laatste cd zou worden. Zijn veelgeplaagde linkerhand, die door een zeldzame ziekte in zijn jonge jaren een conservatoriumstudie en glanzende carrière in de weg stond, werd zo slecht dat er van viool spelen binnenkort geen sprake meer kon zijn. Mirando, telg van de beroemde muzikantenfamilie, trommelde zijn vrienden van Servus op om nog één keer te vlammen. Dat de cd Depen Regen bol staat van emotie is dus niet zo verwonderlijk. Nu ligt de melancholie altijd wel op de loer in zigeunermuziek, maar hier wordt de tragische achtergrond van deze opnames door de muziek voelbaar gemaakt. Nello Mirando beschouwd het zevenkoppige ensemble als zijn muzikale kinderen. In bijvoorbeeld de afsluitende Armeense volksliedpotpourri wisselt het orkest heel knap van sfeer. Blijdschap en verdriet liggen nooit ver uiteen, zo blijkt ook uit de rest van het repertoire. Toen de opnames voltooid waren gebeurde er iets wonderlijks. Nello Mirando kwam in contact met een fysiotherapeut (ze wordt uitgebreid bedankt in het cd-boekje) die een enorme verbetering in de conditie van zijn hand wist te bewerkstelligen. Zozeer zelfs dat vioolspelen weer mogelijk is. Kortom, Nello Mirando houdt er nog lang niet mee op. Ondertussen laat Depen Regen zich beluisteren als een ontroerende afscheidsbrief. Maar het is een afscheid met een spoedig tot ziens.